

[Stinus]

som her er tale om udvikling af et våben, der uundgåeligt vil sætte yderligere gang i våbenkapløbet.

Det radikale venstre er altså sørgeligt skuffet over både udenrigsministerens og det socialdemokratiske indlæg her i dag. Det er udtryk for en ikke-holdning eller i bedste fald for en meget vattet holdning. Neutronbomben kaldes et humant våben, som lader »værdier« uskadt og »kun« gør det af med menneskeliv. Som om livet ikke var den højeste værdi! Neutronbomben er også blevet kaldt det ideelle våben i småkrige. Den vil kunne bruges til en indsats mod konventionelle våben, og netop derfor vil den betyde en lavere atomtærskel og dermed øge faren for en atomkrig. Svaret på en amerikansk neutronbombe vil uundgåeligt være en sovjetisk neutronbombe, altså en forøgelse af våbenkapløbet.

Verden har ikke brug for nye masseødelæggelsesvåben, men for nedrustning, og med den danske regerings holdning til atomvåben, som heldigvis er og forhåbentlig fortsat forbliver negativ, burde det være klart, at der også bliver tale om en tydelig dansk afvisning af neutronbomben.

Det kommer ikke os ved, bliver der sagt, det er et amerikansk anliggende. Det er USAs egen afgørelse, sagde udenrigsministeren, og den socialdemokratiske ordfører udtalte sig i lignende vendinger. Det kommer i høj grad os ved, og det kommer os i særdeleshed ved, netop fordi vi er medlemmer af NATO, og fordi den amerikanske forsvarsminister har udtalt sig om stationering af neutronbomber i europæiske NATO-lande.

Netop på grund af NATO-medlemskabet må det være muligt for udenrigsministeren helt utvetydigt at give tilslutning til beslutningsforslagets punkt 2, nemlig at arbejde for, at neutronbomber under ingen omstændigheder bliver optaget i NATOs våbenarsenal.

Udenrigsministeren siger her i dag, at han ikke finder beslutningsforslaget aktuelt, men det er i høj grad aktuelt. Hvis dette arbejde bliver påbegyndt allerede nu med styrke, eller sagt på en anden måde: hvis de europæiske NATO-lande – det er ikke kun her i Danmark, der er modstand mod neutronbomben – allerede nu gør det helt klart for USA, at de ikke ønsker neutronbomben, så er det sikkert den allerbedste måde, hvorpå

man kan arbejde for beslutningsforslagets punkt 1, nemlig at få de amerikanske planer om at fremstille neutronbomben for alvor skrinlagt. Hvis europæerne ikke vil have den, hvad skal amerikanerne så med den i det hele taget?

Det understreges ofte, at vi har medindflydelse inden for NATO. Dette forslag giver en god mulighed for at få det bevist. Det netop afholdte møde i NATOs atomplanlægningsgruppe understreger behovet for en dansk indsats i NATO mod øget oprustning. Vi håber derfor, at regeringen og socialdemokratiet vil tage den negative holdning, der er givet udtryk for i dag til forslaget, op til omvurdering.

Arne Melchior (CD):

Siden Danmark i sin tid lod sig besætte i stedet for at overvinde, har jeg ikke haft anledning til at skamme mig over at være dansker. Og jeg forstår på behandlingen her i dag, at det får jeg heller ikke lejlighed til nu. Hr. Gert Petersens tale såvel som forslaget kan ikke overraske nogen, og deres meninger får mig såmænd heller ikke til at skamme mig over at være dansker, så jeg forstår ikke rigtig, hvad det var, der overgik hr. Halvgaard. Hr. Halvgaards tale kan jeg tilslutte mig.

Forbundskansler Helmut Schmidt blev i efteråret 1979, det var, mens der var valgkamp i Danmark, spurgt, hvorvidt han mente, at Tyskland og NATO skulle være beredt til at lade stationere en vis type atomraketter på europæisk, respektive tysk område. Helmut Schmidts svar var dette: vi kan ikke på forhånd give afkald på at have våben og våbentyper, som vore potentielle fjender allerede har. Denne udtalelse kan jeg på CDs vegne give fuld tilslutning til.

Jeg vil gerne endnu en gang have sagt – jeg bliver ved med at sige det, indtil ingen gider høre det mere ud over forslagsstillernes kreds i dag – at jeg regner mig selv mere som en tøsedreng end som en helt. Da jeg i sommeren 1945 skulle afmontere efterladte tyske håndgranater, sprængte jeg i hvert fald ikke akkorden. Jeg var hunderød for dem. Jeg er bange for pistolløb og geværløb og kanonløb, men jeg er faktisk mest bange for dem, der retter sig mod mit land og mine medborgere og min familie og mig selv, og det er